

hvert eneste Menneske i Kommunen eller kan skaffe sig Forbindelse med det, Det er ikke her som i de store engelske Byer, at vi har blinde Sækkegader, hvis Beboere ikke en Gang Politiet kender, vi har heller ikke Flyttelapper eller Nomader som i Norge, hvor man har beskæftiget sig med at gennemføre Tanken, det hele ligger hos os helt anderledes jævnt og lige til, og har man i England vovet at forsikre 40 Mill. Mennesker, maa vi ogsaa kunne vove at forsikre den danske Befolkning. Jeg ser altsaa ikke, at der vil være noget som helst i Vejen med Hensyn til den rent tekniske Side af Sagen.

Man har saa anket over den uhyre Sum, der skulde lægges op som Garantium for Forsikringen, og navnlig det ærede Medlem fra Saksjøbing var meget bekymret ved, at man skulde baandlægge en saa uhyre Kapital som den, der her er Tale om, noget over 1 Milliard Kr. i Henhold til Kommissionens Flertalsforslag. Men, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) gjorde opmærksom paa, er det en socialøkonomisk Misforstaaelse, at der skulde være noget uheldigt heri, thi disse Penge bliver jo ikke berøvet Offentlighedens Brug. Den tyske Forsikringsfond er saaledes blevet anvendt til Udlaan til Foranstaltninger af almennyttig Karakter, f. Eks. til Opførelse af Sygehuse, til Tuberkulosesanatorier, Rekonvalescenthjem, Arbejderboliger, til Fremme af Landbruget, af Sundhedspleje og Folkeoplysning og andre almennyttige Formaal, ja, der er endog blevet udlaant Summer til Grundforbedring af Landejendomme, til Skovplantning, til Anlæg af lokale Jernbaner og Forbedring af Kvæghold. Af de betydelige Summer, man har anvendt i disse Øjemed, vil man faa et Billede af, at den store Forsikringsfond ikke ligger unyttig hen. I 1901 udgjorde Forsikringsfonden med et rundt Tal 929 Mill. Mark, deraf var anvendt 260 Millioner til de nævnte Formaal, altsaa 28,1 pCt.; i 1910 udgjorde Forsikringsfonden 1,662 Millioner, og deraf er anvendt 812 Millioner i de nævnte Øjemed, altsaa er 48,9 pCt. eller lige ved 50 pCt. af Forsikringsfonden gjort anvendelige i sociale Øjemed. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem fra Saksjøbing ikke havde nodig at være bange for Oplægningen af den store Forsikringsfond, jeg ser endog i den en uhyre stor økonomisk Fordel.

Sagen er, at hvis man gennemfører en Invaliditetslov som den, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Københavns 5te

Valgkreds, vil det sige, at man Aar for Aar bevilger en meget stor Mængde Millioner — jeg ved ikke hvor mange, det ved det ærede Medlem heller ikke —, som spises op og forsvinder, for næste Aar at bevilde nye Millioner, der atter spises op og forsvinder. Rent finansielt set er det Faraos 7 magre Køer, der sluger de 7 fede i en Uendelighed. Medens man derimod, hvis man har en Forsikringsfond, sikrer, at denne afkaster en saa stor Rente, at den er i Stand til at dække Forsikringsrisikoen, naar Aaret er omme, det vil sige alle Forsikringsfondens Tab. Det anser jeg for at være en meget stor Fordel, og i Grunden den største Fordel, finansielt set, ved Forsikringen, at naar Aarets Risiko er dækket, det vil sige, naar alle Invaliddepensioner er udbetalte, er det sket ved Hjælp af den Rente, som Forsikringsfonden afkaster, og Fonden er altid tilbage. Derfor anser jeg det ikke for at være det rimeligste, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds mener, at tage Penge ved de almindelige Skatter. Jeg tror, at her er rent finansielt set Forsikringstanken absolut paa sin Plads. Der er ikke Tvivl om, at den Fond, der skabes ved de forsikredes Opsparinger gennem et langt Tidsrum, er af en meget stor økonomisk Betydning for Samfundet. Og hvis man gennemfører Forsikringen, er jeg ikke i Tvivl om, at man vil være i Stand til at give ikke saa lidt større Invaliditetspensioner, end hvis man vil benytte de almindelige Alderdomsunderstøttelsesprincipper, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Af Kommissionens Betænkning vil man se, at de Pensioner, der er foreslaaede af Kommissionens Flertal, er ikke saa lidt større end de, der tænkes fastslaaede ifølge det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal, som sagt, ikke komme dybt ind paa Sagen. Jeg har kun villet nævne enkelte af de Principspørgsmaal, der bevirker, at min Stilling til dette Anliggende nu er akkurat den samme som i 1903, da jeg først rejste denne Sag. Jeg er yderligere blevet bestyrket i min Mening om det urigtige i, at man gennemfører Invaliditetsunderstøttelsen paa den Maade, som er foreslaaet af det ærede Medlem. Jeg kan tænke mig det Princip anvendt overfor de gamle, der ikke længere er i Stand til at forsørge sig selv, men naar Talen er om unge, kan jeg ikke være med. Da maa jeg kræve Forsikringen, fordi jeg tror, at det er den eneste Vej, ad hvilken Un-